

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg karakteriserede ved førstebehandlingen denne fremgangsmåde og sagde: nu skal jeg ikke bruge for stærke ord, men dette kan i hvert fald ikke være udtryk for agtelse for folkestyret. Kommunerne er for længst færdige med at behandle budgetterne i udvalgene, og disse udvalg står netop for at skulle sende dem videre til økonomiudvalgene. Nu kan de begynde forfra.

Årsagen er vel også kendt efterhånden. Det er jo den ulykkelige måde, denne regering arbejder på, med en rigtig minister for de forskellige områder og med et ministerføl og med to partier, der ikke på forhånd har gjort sig klart, at man i et samarbejde må bøje sig mod hinanden og lægge en samlet plan for den regering, man går ind i. Man har ganske øjensynlig sjusset sig frem fra sag til sag.

Regeringen blev, så vidt jeg husker, dannet for at klare den økonomiske situation. Hvis dette ikke er et led i klaringen af den økonomiske situation, gad jeg nok vide, hvad de to regeringspartier forestiller sig med økonomiske forhold i Danmark.

Men som sagt, om de lovforslag, der foreligger, er gode eller dårlige, har man ikke givet folketinget nogen som helst mulighed for at bedømme. Jeg anerkendte ved fremsættelsen, at på det grundlag, ministeren havde, var der kommet nogle særdeles oplysende, synes jeg, bilag, og det synes jeg stadig væk. At grundlaget så ikke kan holde, er noget helt andet. At grundlaget skulle være bedre for at fastlægge noget sådant, var jo også det, jeg forudsatte. At dette bilag, som vi fik, og som jeg synes er oplysende, får virkning under bestemte forudsætninger, giver jo ingen mulighed for at bedømme, om det er det rette, der skal ske.

Jeg er ked af, at man behandler folketinget på den måde, og jeg er ked af, at man i realiteten ikke ønsker et klart samarbejde med andre partier om landets økonomiske forhold. Man må ikke komme og sige, at det gør man, for så kan man ikke være bekendt at behandle samarbejdspartnere på den måde.

Jeg skal helt undlade at kommentere de enkelte ændringsforslag. Jeg håber på, at det, der er kommet ud af udvalgsarbejdet, dog er forbedringer. Om det er det, må, havde jeg nær sagt, højere magter næsten vide. Men forhåbentlig er det dog.

På forhånd føler jeg mig ikke overbevist om, at dette, at man, fordi Vestjylland og Nordjylland omsider kommer med i en rimelig fastsættelse af grundværdierne, nedsætter den vægt, hvormed vurderingerne af jord indgår i beregningsmaterialet, er en rigtig fremgangsmåde.

Men som sagt: vi vil undlade at stemme.

Honoré (KrF):

Så slutter dette lovgivningsmæssige ræs på Christiansborgs speedwaybane, som er kritiseret af mange medlemmer, her i slutningen af maj måned. Meget støv er hvirvlet op. Lovgivningsmotorcyklisterne har ligget skråt i kurverne, men til regeringens tilfredsstillelse når selvfølgelig speedwayfolkene igennem. Særlig tilfredse med dette løb har dog hverken folketingets partier eller regeringen, der står og vifter med flaget ved mållinjen, grund til at være.

Det, der slår én ved nærmere eftertanke i forbindelse med dette lovgivningskompleks, er, at de kriterier, som man her har opstillet for en omlægning af udligningen og tilskuddene, er kriterier, der er så at sige skræddersyet til at give Københavns kommune ca. 275 mill. kr. Som jeg sagde ved førstebehandlingen, ved vi godt her i folketinget, at Københavns kommune virkelig har økonomiske vanskeligheder. Men hvad vi også alle sammen spørger om, er, hvad der er årsag til disse økonomiske vanskeligheder. Af det materiale om Københavns kommunes personaleforbrug, vi har modtaget, er der blevet foretaget forskellige beregninger, og det er ikke mindst hr. Thorndahl, der har været aktiv her. Disse beregninger viser, at Københavns kommunes særlige sammensætning taget i betragtning, har et overskydende eller unødvendigt merforbrug af personale på henvend 7.500 mennesker svarende til en merudgift på ca. ¼ mia kr.

Hvis denne afskrælning af Københavns kommunes økonomi, denne analyse, er rigtig, må man sige, at en væsentlig del af Københavns kommunes økonomiske problemer i virkeligheden er selvforskyldt, og at det derfor bliver meget problematisk, hvilken rimelighed der er i at flå andre kommuner i hovedstadsområdet og ud over land og rige for at finansiere dette overflødige merforbrug.